

РЕШЕНИЕ

№ 23829

гр. София, 10.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4343** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на "Междучасие 7" ООД, чрез адв. Н. срещу решение № 978/17.03.2025 г., постановено по АНД № 1134/2025 г. на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 796159-Ф. /08.11.2024 г. на Директора на Дирекция "Обслужване" при ТД на НАП С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 800 лева за нарушение на чл. 96 ал.1 от ЗДДС.

В касационната жалба се правят оплаквания за неправилност на обжалвания съдебен акт. Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) бил съставен след изтичане на срока по чл. 34 от ЗАНН, не била ясна датата на установяване на нарушението, произхода на сумите, основанието за плащането им и дали същите представляват плащания по облагаеми доставки. Твърди се неспазване на изискванията чл. 42 и чл.57 от ЗАНН, което е довело до съществено нарушаване на правото на защита. Актът за регистрация по ЗДДС е обжалван и е налице висящо съдебно производство, което обстоятелство не е изследвано от СРС и представлява процесуален пропуск. Възражава се, че дейността на дружеството е в сферата на предоставяне на образователни услуги под формата на частни уроци, които съгласно чл. 41 т.1 и /или т.2 от ЗДДС са освободени доставки. Цитира Директива 2006/112/ЕО и решения на СЕС. Прави се искане за отмяна на решението на районния съд и съответно на обжалваното НП, евентуално връщане на делото за ново разглеждане, както и намаляване на санкцията. Претендира се присъждане на разноските за двете съдебни инстанции, прави възражение за прекомерност на юрисконсултското

възнаграждение .

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът се представлява от юрк. Й., която счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултското възнаграждение , прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, след като обсъди наведените в касационна жалба отменителни основания, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното съдебно решение, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена от легитимирано за това лице по чл. 210, ал. 1 от АПК – страна в първоинстанционното производство, за която решението е неблагоприятно, в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК и отговаря на изискванията на чл. 212 и чл. 213 от АПК, приложими по силата на чл. 63в от ЗАНН, следователно жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане. Обхватът на касационната проверка е очертан в чл. 218 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, според който съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, а за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

С обжалваното решение състав на СРС потвърдил НП № 796159-F. /08.11.2024 г. на Директора на Дирекция "Обслужване" при ТД на НАП С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 800 лева за нарушение на чл. 96 ал.1 от ЗДДС.

Районният съд е приел от фактическа страна следното:

По възложена проверка с резолюция от 27.05.2024г. по реда на чл. 102 от ЗДДС била извършена проверка на касатора на 02.08.2024г. след преглед на представените счетоводни документи за периода 01.05.2022г.-30.04.2024г. било установено, че дружеството реализирало облагаем оборот за периода 01.09.2022-31.08.2023г. в размер на 129 047,78лв. установено било, че дружеството не е подало заявление за регистрация по ЗДДС д 7-дневен срок след изтичане на данъчния период , през който е достигнало облагаем оборот в размер на 100 000лв. за период не по-дълъг от последните 12м. преди текущия, а именно до 07.09.2023г.вкл. Нарушението е извършено на 08.09.2023г. Бил съставен АУАН, въз основа на него и оспореното НП, в което е възпроизведена описаната в АУАН фактическа обстановка и дадената правна квалификация и на основание чл. 178 от ЗДДС на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 800 лева.

Горната фактическа обстановка е установена от районния съд въз основа на събраните писмени и гласни доказателства –документите, съдържащи се в административнонаказателната преписка и разпита на свидетелите в съдебно заседание.

След извършване на проверка на законосъобразността на НП районният съд е формирал извод за неоснователност на разглежданата от него жалба. За да постанови този правен резултат, съдът е приел, че при издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обуславят неговата отмяна, същото е издадено от компетентен орган в срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН, както и че при издаване на АУАН и НП са спазени императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Обосновал е извод, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установявало вмененото на дружеството нарушение, тъй като жалбоподателят е осъществил облагаеми доставки по ЗДДС, след като е реализирал облагаем оборот за периода от 01.09.2022-31.08.2023 г., вкл. в размер на 129 047,78лв., т. е. за период не по-дълъг от последните 12 месеца, преди текущия, като жалбоподателят следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС до 07.09.2023 г., включително, с което е извършило нарушение на чл.96 ал.1 от ЗДДС.

Касационната инстанция, извършвайки служебна проверка, съобразно установените в АПК

задължения, установи, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Не са допуснати нарушения на процесуални правила, които да са основание за връщане на делото за ново разглеждане. На базата на събраните в производството по делото доказателства съдът е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, въз основа на които е стигнал до краен правен извод за неоснователност на жалбата.

По повод възражението за изтекла погасителна давност следва да се има предвид следното: Нарушението, за което санкциониран касационният жалбоподател, е на данъчното законодателство. Съгласно чл. 34, ал. 2 от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен АУАН в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако са изтекли две години от извършване на нарушението. Съгласно ТР № 4/29.03.2021 г., постановено по тълкувателно дело № 3/2019 г. на ОСС от I и II колегии на ВАС, откриването на нарушителя по смисъла на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН значи установяване и индивидуализиране на физическото, респ. на физическото лице, което е отговорно за противоправното деяние, осъществяващо състав на административно нарушение. Това е моментът, в който необходимите за това материали и/или информация са налични в съответната администрация, защото оттогава фактически и юридически съществува възможност овластеният за това орган да определи субекта на нарушение, времето и мястото на извършването му, ведно със съществени признаци от обективна и субективна страна по определен състав. От данните по делото става ясно, че на дружеството – касатор е била извършена проверка, в резултат на която бил постановен Акт за регистрация по ЗДДС от 02.08.2024г. на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Следователно 02.08.2024 г. е най – късната дата, на която нарушителят е бил открит. Към този момент е било установено, че за жалбоподателя са били налице условията за регистрация по ДДС, защото е надвишил установения от закона оборот. Следователно издаденият на 19.08.2024г. АУАН, поставил началото на административнонаказателното производство, не е съставен извън срока по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН. НП е издадено на 08.11.2024г. също в срок.

По отношение на възраженията, че дейността на дружеството е в сферата на предоставяне на образователни услуги под формата на частни уроци, които съгласно чл. 41 т.1 и /или т.2 от ЗДДС са освободени доставки, то след прочит на относимите разпоредби, става ясно, че за да се приета доставките за освободени следва задълженото лице да представлява институция в системата на предучилищното и училищното образование по ЗПУО, институция в системата на професионалното образование и обучение по Закона за професионалното образование и обучение, доставчик на обучение за придобиване на ключови компетентности, включени в просветни или научни институции. В конкретния случа услугите се предоставят от дружеството, а не от преподавател за негова сметка и на негова отговорност и следв ад есе приеме, че разпоредбата на чл.41 т.2 от ЗДДС не е приложима. Независимо, че извършва дейност , свързана с образованието, предоставяните услуги попадат в облагаемите с данък върху добавената стойност и формират облагаем оборот по чл. 96 ал.2 от ЗДДС.

Настоящата инстанция намира, че при издаване на АУАН и НП са спазени императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като фактическата обстановка е ясно и точно описана, съответно в нея са описани и всички важни обстоятелства във връзка с нарушението, както и доказателствата, които го потвърждават.

Не се споделят доводите на въззивния съд относно размера на санкцията. Съгласно чл.178 от ЗДДС данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този акон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв.

Независимо, че в НП е посочено, че нарушението е извършено за първи път, липсват аргументи защо е наложена санкция над установения минимум. Като е потвърдил размера на санкцията с мотиви за съответност на същата със тежестта на нарушението, без да изложи конкретни съображения и без да съобрази липсата на мотиви за по-висок от минималния размер на сакцията в оспореното НП, съдът е постановил неправилно решение.

При този изход на спора на касаторът се дължат разноси в размер на от по 500лв./петстотин/ за всяка съдебна инстанция. Възражението за прекомерност е основателно, предвид разпоредбата на чл.18ал.2 вр. чл. 7 ал.2 т.1 от Наредба №1/2004г. и следва да се присъди размер на адвокатския хонорар 400лв. за всяка съдебна инстанция или общо 800/ осемстотин/лв. за двете инстанции.

Ръководен от гореизложените съображения и на основание чл. 63в от ЗАНН вр. чл. 221, ал. 2 вр. чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, 13 касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №978/17.03.2025 г., постановено по АНД № 1134/2025 г. на СРС и вместо него постановява:

Изменя НП № 796159-Ф. /08.11.2024 г. на Директора на Дирекция "Обслужване" при ТД на НАП С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 800 лева за нарушение на чл. 96 ал.1 от ЗДДС, като намалява размера имуществена санкция на 500/петстотин/лв.

Осъжда ТД на НАП С. да заплати на "Междучасие 7" ООД ЕИК[ЕИК] разноси за двете съдебни инстанции в размер на 800/осемстотин/лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: